

Van de koffie in de sloot, een reportage van Johan Smit

Ziekte op de groep

Zorgen om PGB

Afscheid van Johan en Pieter, leiding

Donateurs

**COOPERATIE
TAMARISK UA**
Secretariaat:
mw. I. van Essen
Punter 2
9801 MJ Zuidhorn
0594 507791
Inschrijfnummer
K.v.K. 04067579

Email:
woongroep-tamarisk
@hetnet.nl

Website:
www.woongroep-
tamarisk.nl

ING reknr: 8592145
t.n.v. Coöperatie
Tamarisk UA
van Panhuyslaan 30
9351 CH Leek

Van de koffie in de sloot, een hemelvaartsdag op Tamarisk

Een prachtige Hemelvaartsdag, op de fiets naar de kerk. Een gewone fiets met Ingrid, een duofiets met Margreet en Jos, een driewieler met GeertJan en een rolstoelfiets met Geert Elias en Johan.

Het was mooi weer en daar genoten we van. In de kerk leerden we dat we geen "fijne hemelvaart" moeten zeggen, maar "dag" er achteraan moeten plakken, want alleen de Here Jezus vaarde naar de hemel, wij nog niet.

Tijdens de collecte besloten we de fietstocht door te zetten naar de Bed&Breakfast boerderij Maarsdijk in Niekerk, een fijne fietstochtje met een mooi moment voor een bakje koffie met appeltaart.

GeertJan trapte bij elke kilometer harder en bij Faan lag hij al een halve kilometer voorop; de zelfstandigheid straalde van hem af.

Hoe geweldig is trapondersteuning!

Op de rolstoelfiets was de batterij al snel leeg en opeens merk je dan het gewicht van de fiets. De boerderij kwam in zicht en met sterkere beenspieren en voldaan van zelfstandigheid mochten we van de koffie genieten. Geert Elias mocht zelfs nog even met de boer op de trekker, maar òf de appeltaart was te lekker òf de trekker was te groot, Geert Elias zag er van af.

Nadat we het terras wel gezien hadden en onze nodige behoeftes hadden gedaan gingen we de rest van de boerderij ontdekken.

Er waren kleine kuikentjes. GeertJan durfde ze wel een grassprietje te voeren. Daarna door de koeienstal, waar kalfjes en grote koeien stonden. Aan het eind van de stal stonden skelters en lag een grote berg met zand met een geweldige plastic vrachtauto en scheppen.

De meiden zochten een mooi bankje in de zon en konden zo de koeien voorbij zien lopen. De konijntjes huppelden over de camping en genoten van het zonnetje. Geert Elias koos uiteindelijk toch voor de berg met zand en begon druk te scheppen. Even later vlogen zijn schoenen over het erf, verscheidene vrachtwagens vol zand werden er weggereden.

GeertJan ging voor de skelters en samen met Jos ontdekte hij de boerderij en de omgeving. Op het laatst mocht hij alleen een rondje om de schuur maken. GeertJan scheurde weg. Toen hij niet op het verwachte moment terug kwam moest er natuurlijk even gekeken worden door de begeleiding. Hij was niet ergens halverwege blijven steken, zoals verwacht, maar hij bleek al op de ree van de boerderij te zijn, waar hij ook met Jos had geskelterd. Johan riep hem te stoppen en dat deed GeertJan netjes en toen moest hij draaien. GeertJan nam daar rustig zijn tijd voor. Opeens was GeertJan daar niet meer!

Het ene moment was hij daar, het volgende moment niet meer en de enige conclusie die ik kon bedenken was "oef, hij is in de sloot".

Mijn alarmbellen gingen aan, scenario's schieten door je hoofd terwijl je benen al zijn begonnen een sprint te maken.

Eenmaal bij de plek van vermissing bleek GeertJan inderdaad met de skelter in de bijna lege sloot te liggen, zacht opgevangen door een meter van drek en slib.

De boer, die aan het maaien was, had GeertJan ook gezien en kwam er al aangerend. Voorzichtig trokken we GeertJan uit de sloot.

Hij was geschrokken maar niet in paniek; hij werkte zelfs goed mee om uit de sloot te komen. Hij had zo te zien niets gebroken of ontwricht.

GeertJan zat compleet onder de drek; zijn hele zondagse nette outfit was veranderd in een zwart modder kostuum, zijn halve gezicht zat onder de modder!!

Hij zag er zo komisch uit dat het enige wat we konden doen was heel hard lachen. GeertJan moest ook hard om zichzelf lachen. Op de boerderij werden we met een zachte straal warm water uit de hogedrukspuit schoongespoten terwijl Jos naar Tamarisk racete om schone kleren te halen. In de onderbroek gingen we in het zonnetje zitten. Wat een avontuur. Van de koffie in de sloot en stinken dat we deden!! Hemelvaart werd met een vaart..... de drek in. Gelukkig staat er in de bijbel dat God ons uit de smerige modder zal trekken..... Deze tekst kan ik me nu opeens een stuk beter inbeelden. Wat een stank en rotspul is die drek. Zelfs na een douche en wasbeurt was het nog steeds zichtbaar en ruikbaar. Lijkt wel het echte leven, waar we schoongewassen zijn maar er soms toch nog wat drek aanwezig is in ons leven. Gelukkig zijn er baden en wasmachines met zeep, gewoon blijven wassen! *Dit verslag is van Johan Smit.* Johan is in augustus verhuisd naar Rusland en dat vindt iedereen erg jammer.

Zorgen om PGB

In de vorige Tamarisk Nieuwsbrief hebben we onze zorgen geuit over het voortbestaan van de PGB. Gelukkig heeft minister van Veldhuizen-van Zanten besloten dat het PGB voor wooninitiatieven blijft, echter voorlopig en wij hebben nog niets zwart op wit. Bovendien is er in enkele gevallen sprake van een korting van 25-30% als gevolg van wijziging van een persoonsgebonden budget in een zorgzwaarte pakket. En daarvoor is er nog steeds geen oplossing in zicht. Dankzij de budgetgarantie kunnen wij dus vooruit, maar hoe lang die blijft is niet bekend. Opluchting? Ja, deels maar de zorg blijft

Ziekte op de groep

Ingrid sukkelde wat met haar gezondheid. Ze heeft zich dapper door alle onderzoeken geworsteld en we vinden haar bijzonder flink. We hopen dat ze gauw weer helemaal gezond is. Jesse heeft zo nu en dan problemen met zijn diabetes en is ook opgenomen geweest in het ziekenhuis. Dat is dan erg schrikken maar hij is gelukkig weer op de groep. Toch blijft het steeds nodig attent te zijn; de leiding doet daarvoor erg zijn best en daar zijn we heel blij mee. Ook in geval van ziekte is het mooi te zien hoe hecht de groep is en daarvoor zijn wij dankbaar.

Afscheid van leiding

Afgelopen jaar hebben we afscheid van Johan en Pieter genomen. Johan is verhuisd naar Rusland en wil daar zijn geloof in praktijk brengen, ook in de zorgverlening. Pieter heeft een andere baan gevonden waar hij zich in zijn mogelijkheden goed kan ontplooiën. Wij wensen hen beiden Gods zegen toe in hun nieuwe werkomgeving. Voor hen in de plaats zijn gekomen Jos van den Akker en Brenda Hoek. Ze zijn al helemaal ingewerkt en onze jongelui zijn blij met hen. Welkom!!

Donateurs

We zijn blij dat u ons wilt blijven ondersteunen.

Wij kunnen niet zonder uw steun, we sparen nog steeds voor de aanschaf van een AED. Helpt u mee?

Indien u uw toegezegde donatie voor 2011 nog niet heeft overgemaakt, ontvangt u bij deze nieuwsbrief een acceptgirokaart. U hoeft deze kaart niet te gebruiken. We verzoeken u zoveel mogelijk gebruik te maken van internet bankieren. Uw giften gedaan aan Tamarisk zijn aftrekbaar.

Word vriend van Tamarisk

Onze kinderen wonen nu 3 jaar in Tamarisk, langzamerhand lopen de inkomsten terug.

Het is een stabiele situatie geworden voor ons en onze kinderen. Er zijn een aantal donateurs gestopt met het ondersteunen van Tamarisk. Daarom doen we een beroep op u om ons te helpen om nieuwe donateurs te vinden die Tamarisk een warm hart toedragen en ons financieel willen steunen door middel van een gift. Wilt u uw familie/vrienden vragen om ook "Vriend van Tamarisk" te worden? Zo dragen we samen de zorg voor onze kinderen.

***Een hartelijke groet namens alle bewoners van Tamarisk
Gezegende kerstdagen toegewenst en een fijn 2012***

Een hartelijke groet van Ingrid, Jesse, Geert Elias, Gerrit, Hillina, Geertjan, Lex en Margreet